

درباره رویکرد مبتنی بر صادق‌سازی به آموزه بساطت الهی

محمود مروارید
پژوهشگاه دانش‌های بنیادی

خلاصه:

مطابق آموزه بساطت الهی، خداوند از هر جهت بسیط است و هیچ ترکیبی در آن راه ندارد. بر این اساس، تمایزی میان ذات و صفات خداوند نیست و به دیگر سخن، ذات خداوند اینهمان با ویژگی‌های او (همانند علم، قدرت، حیات و ...) است. برخی از فیلسوفان، همچون پلانتینگا (۱۹۸۰) استدلال کرده‌اند که آموزه بساطت الهی پذیرفتنی نیست، و گروهی دیگر درصدد پاسخ بر آمده‌اند و راه‌های مختلفی را برای دفاع از آن آموزه مطرح کرده‌اند. یک رویکرد مهم در دفاع از آموزه بساطت الهی از سوی فیلسوفانی همچون برگمن و بروور (۲۰۰۶)، پراس (۲۰۰۸) و بروور (۲۰۰۸ و ۲۰۰۹) پیشنهاد شده است. این رویکرد تلاش دارد که با استناد به برخی از آموزه‌ها در نظریه صادق‌سازی، از آموزه بساطت الهی دفاع کند. در سخنرانی حاضر به بررسی این رویکرد (با تاکید بر نظریه بروور) خواهیم پرداخت، و استدلال خواهیم کرد که این نظریه خود با مشکلاتی روبرو است.

زمان: دوشنبه، ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۶، ساعت ۱۶ الی ۱۸

مکان: میدان شهید باهنر، پژوهشگاه دانش‌های بنیادی (مرکز تحقیقات فیزیک نظری و ریاضیات)،

پژوهشکده فلسفه تحلیلی، سالن شماره ۱